

nükleer karşıtı platform basın açıklaması

NÜKLEERSİZ BİR YAŞAM MÜCADELESİNDE KARADENİZE VERDİĞİMİZ ÜÇ GENCİMİZİ ANIYORUZ.

22 Temmuz 2006 tarihinde Sinop'ta düzenlenen "NÜKLEERSİZ YAŞAM ŞENLİĞİ" nde Hacettepe Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği öğrencisi JEOGENÇ üyesi Soner BALTA'yı, kardeşi Öner BALTA'yı ve Gazi Üniversitesi Makine Mühendisliği öğrencisi Makine M.O. Öğrenci örgütülüğü üyesi Güneş KORKMAZ'ı, Karadeniz'e vermemizin ardından bir yıl geçti.

Son dönem iktidarlar tarafından nükleer lobilerin dayatması ile nükleer santraller gündeme getirilmiş ve santrallerden birinin de Sinop'a kurulması planlanmıştır. Konunun yasal altyapısını oluşturmak için alel acele TBMM den geçirilen "Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması ve İşletilmesi Hakkındaki Yasa" da veto edilip, uygulamaya konulamamıştır. Ancak görülüyor ki, seçim sonrasında AKP iktidarının gündeminde hala nükleer santraller yer alıyor.

Nükleersiz bir hayat yolunda yitirdiğimiz gençlerimizi anarken bir kez daha ifade ediyoruz ki:

Nükleer santrallerin yeniden gündeme getirilmesi, ülkenin "enerji ihtiyacı"ndan değil, siyasal bir tercihten kaynaklanmaktadır.

Ülkenin enerji politikası DB ve AB ye teslim edilmiş, enerji alandaki kamusal hizmetlerin tamamen özelleştirilerek, piyasanın insafsız koşullarına terk edilmesini amaçlayan, yerli kaynakları ihmal ederek enerjide dışa bağımlılığı getiren tercihler politika haline gelmiştir.

Mevcut kaynaklarımızın yetersiz olduğu, nükleer santraller kurulmazsa enerji krizinin kaçınılmaz olduğu yönlendirmeleriyle, Uluslararası nükleer lobilerin baskıları sonucu, milliyetçi-İslamcı kesimlerle, yolsuzluklarla beslenen neo-liberal partiler nükleer santrallerin kurulmasında birleşerek, ülkemizi sonu olmayan bir felaketin içine sürüklemektedirler.

Ülkemizin hidrolik ve kömür potansiyelinin halen %30 seviyesinde kullanıldığı,

başta jeotermal, güneş ve rüzgar olmak üzere yenilenebilir enerji kaynaklarının yeterince değerlendirilmediği ortadayken nükleer santral kurma çabaları, ülke gerçeklerinden uzak, tamamıyla siyasal bir tercih olarak karşımıza çıkmaktadır. Türkiye'nin 482-569 milyar kilowatt saat olan potansiyeli 2030'lardaki elektrik ihtiyacımızı karşılamaya yeterli iken çeşitli bahaneler ile elektrik kesintileri yaratılmakta, küresel ısınma ve kuraklık bahane edilerek nükleer santraller ihtiyaçmış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır.

Elektrik dağıtım şebekelerimizde kayıp-kaçak oranı halen %20-22'ler seviyesinde iken dağıtım hatlarında yapılacak iyileştirmeler ile kurulması planlanan nükleer santralin üreteceği elektriği sağlamamız mümkündür. Yine enerji tasarrufu ile nükleer santrallerden gelecek elektrikten daha fazla tasarruf potansiyelimiz mevcutken, Türkiye'nin nükleer enerjiye ihtiyacı yoktur. Yerli enerji kaynaklarımız kamusal bir hizmet anlayışı ve planlama içinde devreye alındığında Türkiye hiç bir zaman enerjisiz kalmayacaktır.

Tüm dünya ilk yatırım ve işletim maliyetleri çok yüksek, 35-40 yıllık ekonomik ömürleri boyunca sıkça arıza ve güvenlik sorunları yaşayan, atık sorunlarına çözüm bulunamayan bu pahalı enerji üretiminden vazgeçerken Türkiye'de NÜKLEER SANTRAL KURULAMAZ....

Çernobil'in etkileri daha uzun süre yaşanacak iken, son olarak 16 Temmuz 2007'de Japonya'da meydana gelen depremden sonra dünyanın en büyük nükleer santrali Kashiwazaki Kariwa'da yangın çıkmış, nükleer sızıntı oluşmuş ve radyoaktifliğe sahip su denize karışmıştır. İşletmeci şirket daha önceki kazalarda olduğu gibi tehlikeyi önce gizlemiş sonra da reaktörün faaliyetini durdurmak zorunda kalmıştır. Türkiye'ye de "güvenli diye pazarlanmak istenen nükleer teknolojinin gelişmiş bir ülkede bile ne kadar güvensiz olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır.

Nükleer santrallerin insan ve çevre için nasıl bir risk oluşturduğu, alındığı belirtilen önlemlerin ne kadar yetersiz olduğu tartışmasız olarak ortaya çıkmıştır.

İşte tüm bu gerçeklerin bilincinde olan, eşit ve özgür, yaşanası bir dünya sevdalısı üç fidanımızı, nükleersiz bir yaşam yolunda bir yıl önce kaybettik.

Onlar, geleceklerine sahip çıkıp, doğayı ve insan yaşamını savunan, ülkenin nükleer çöplük haline getirilmesine izin vermeyen, ne Sinop'ta ne de başka yerde hayatlar solmasın diye, dünyanın hiçbir yerinde nükleer santral kurulmasını istemeyenlerdi.

Onlar, nükleere inat yaşasın hayat şiarıyla hayatını verenlerdi.

Üzüntülerini yüreğimizde, duygu, düşünce ve ütopyalarını mücadelemizde yaşattığımız gençlerimizi, 19 Temmuz 2007'de Ankara'da başlattığımız ve bugünde Sinop'ta devam ettiğimiz nükleersiz bir yaşam programıyla anıyoruz.

Nükleer santral tehlikesine karşı henüz geç kalmış değiliz. Bu kuşatılmışlıktan kurtulmak bu tehlikeli gidişe dur demek mümkündür. Güçleri birleştirmek, dayanışmak, mücadele alanlarını ve yöntemlerini zenginleştirerek nükleer karşıtlığını yeniden hareketlendirmek gerekmektedir.

Ne Sinop'ta ne dünyanın herhangi bir yerinde nükleer santral istemiyoruz.

Nükleere inat, yaşasın hayat...